Evgheni Vodolazkin s-a născut în 1964 la Kiev, unde și-a făcut studiile universitare. Este doctor în științe filologice, specialist în literatura rusă veche. Din 1990 devine cercetător la Institutul Literaturii Ruse (Pușkinskii Dom) din Sankt-Petersburg. A publicat numeroase articole în reviste de specialitate, a contribuit la elaborarea enciclopediei *Cântec despre oastea lui Igor* și a *Bibliotecii literaturii Rusiei Vechi*, precum și a lucrării *Cuvioșii Kiril, Ferapont și Martinian din Belozersk*. În 1992, la invitația Universității din München, și-a aprofundat studiile de medievistică occidentală, ținând și cursuri de literatură rusă veche. În 1998 a organizat conferința internațională „Cultura mânăstirească: Orient și Occident". În perioada 1998-2002 a fost (cu întreruperi) bursier al Fundației Alexander von Humboldt, desfășurând o activitate de cercetare și publicând în 2000 la München monografia *Istoria universală a Rusiei Vechi*. Din anul 2012 este redactor-șef al revistei *Text și tradiție*, editată de institutul său. Din 2002 îi apar și lucrări de știință popularizată. În paralel, începe să scrie literatură. În 2009 debutează cu romanul *Soloviov și Larionov*, care se bucură imediat de succes, fiind nominalizat la premiile Andrei Belîi și Bolșaia Kniga (Marea Carte). În 2011 publică *Instrumentul limbii*, o culegere de studii și eseuri. În 2012 îi apare romanul ***Laur*** (*Lavr*), care este, în 2013, dublu câștigător al celui mai important premiu literar rus, Bolșaia Kniga, și câștigător al Premiului Iasnaia Poliana (Lev Tolstoi). Tot în 2013, romanul a fost nominalizat pe lista scurtă la premiile Naționalnîi Bestseller (Bestsellerul Național) și Russkii Buker (Booker Rus). Este tradus în numeroase limbi.